

BESEDILO ČLENOV

ZAKON O UPRAVLJANJU JAVNEGA POTNIŠKEGA PROMETA

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina in namen zakona)

- (1) Ta zakon določa enoten način upravljanja z javnim potniškim prometom v Republiki Sloveniji.
- (2) Ta zakon ureja temeljna načela in cilje upravljanja javnega potniškega prometa, Družbo za upravljanje javnega potniškega prometa, izvajanje sistema integriranega javnega potniškega prometa, nadzor nad izvajanjem storitev javnega potniškega prometa, financiranje prevoznih storitev javnega potniškega prometa ter zagotavljanje preglednosti poslovanja in nadzor nad porabo javnih sredstev.
- (3) Namen tega zakona je zagotoviti učinkovito upravljanje in izvajanje javnega potniškega prometa.

2. člen

(pomen izrazov)

- (1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:
 1. **»družba za upravljanje javnega potniškega prometa«** (v nadaljnjem besedilu: družba), je upravljavec javnega potniškega prometa;
 2. **»javni potniški promet«** pomeni javni prevoz potnikov v notranjem cestnem, železniškem prometu, po vodnih poteh in prevoz oseb z žičniškimi napravami.
- (2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo enako kot izrazi, opredeljeni v drugih predpisih s področja javnega potniškega prometa, zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu, zakonu, ki ureja železniški promet in zakonu, ki ureja varnost železniškega prometa.

II. TEMELJNA NAČELA

3. člen

(načelo gospodarnosti)

Zagotavljanje storitev javnega potniškega prometa se mora izvajati tako, da se z njim zagotovi učinkovito in gospodarno porabo javnih sredstev ter uspešno doseže cilje, določene skladno s predpisi, ki urejajo javni potniški promet.

4. člen

(načelo stalnosti)

Storitve javnega potniškega prometa morajo biti zagotovljene tako, da je zagotovljena stalnost storitev, kar pomeni, da se zagotavljajo brez prekinitev, redno in točno ter so zato skladno z vnaprej določenim voznim redom vedno na razpolago.

5. člen

(načelo trajnostne mobilnosti)

Zagotavljanje storitev javnega potniškega prometa in njihovo upravljanje na podlagi tega zakona morata imeti čim manjše negativne učinke na okolje, pri čemer se upoštevajo okoljska bremena v celotnem življenjskem ciklu. Postopki oblikovanja politik, strategij, programov, načrtov, splošnih in

konkretnih pravnih aktov, ki imajo dolgoročne učinke na okolje, morajo omogočiti zmanjševanje okoljskega bremena.

6. člen
(načelo integrirane ponudbe javnega potniškega prometa)

Storitve javnega potniškega prometa, ki jih zagotavlja država v okviru gospodarske javne službe, so povezane v enotno ponudbo, ki temelji na fizični, tarifni, upravljavski, informacijski in finančni integraciji, ter je prilagojena potrebam potnikov.

7. člen
(cilji javnega potniškega prometa)

Cilji javnega potniškega prometa so:

1. uspešno in učinkovito izvajanje gospodarske javne službe javnega potniškega prometa;
2. čim krajši potovalni časi v sistemu gospodarske javne službe javnega potniškega prometa;
3. integracija medkrajevnih linij z mestnimi linijami in drugimi prevozi;
4. informiranost prebivalstva o možnosti uporabe javnega potniškega prometa;
5. posebne in medsebojno povezane napredne oblike izvajanja javnega potniškega prometa, kot so prevozi na klic in posebej prilagojeni prevozi glede na posebnosti;
6. večja uporaba vozil s pogoni na alternativne oblike goriva;
7. doseganje višje stopnje zadovoljstva med uporabniki.

III. DRUŽBA ZA UPRAVLJANJE JAVNEGA POTNIŠKEGA PROMETA

8. člen
(ustanovitev in dejavnost družbe)

- (1) Za upravljanje z javnim potniškim prometom se ustanovi Družba za upravljanje javnega potniškega prometa.
- (2) Družba je organ javnega potniškega prometa v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu.
- (3) Družba opravlja naloge upravljavca javnega potniškega prometa, sodeluje pri pripravi strokovnih podlag za odločanje s področja javnega potniškega prometa in opravlja naloge, kot so določene v drugem odstavku 15. in 16. členu tega zakona.
- (4) Družba uresničuje cilje iz prejšnjega člena tega zakona.
- (5) Družba lahko poleg nalog iz drugega odstavka 15. in 16. člena tega zakona opravlja še druge naloge, ki so potrebne za gospodarno in učinkovito upravljanje z javnim potniškim prometom.
- (6) Družba ne sme ustanoviti druge gospodarske družbe, pridobiti njenega poslovnega deleža ali ustanoviti druge pravne osebe.

9. člen
(pravnoorganizacijska oblika in firma družbe)

- (1) Družba za upravljanje javnega potniškega prometa je družba z omejeno odgovornostjo.
- (2) Firma družbe je: Družba za upravljanje javnega potniškega prometa, d.o.o.

10. člen
(smiselna uporaba zakona, ki ureja gospodarske družbe)

Če ta zakon ne določa drugače, se za družbo smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe.

11. člen
(ustanoviteljica in družbenica)

Ustanovitelj družbe je Republika Slovenija, ki poslovnega deleža ne sme deliti ali prenesti na drugo osebo.

12. člen
(izvajanje pravic ustanovitelja)

- (1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) upravlja z deležem v družbi in uresničuje pravice Republike Slovenije kot družbenika v družbi.
- (2) Za spremljanje naložbe je pristojno ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

13. člen
(organi družbe)

- (1) Družba ima naslednje organe:
 - direktorja;
 - nadzorni svet;
 - skupščino;
 - strokovni svet.
- (2) Nadzorni svet družbe sestavljajo trije člani oziroma članice.
- (3) Strokovni svet je posvetovalni organ družbe. Sestavlja ga do deset članov, od tega trije predstavniki lokalnih skupnosti in do sedem predstavnikov strokovnih organizacij, raziskovalnih in izobraževalnih institucij ter združenj s področja javnega prometa. Naloga strokovnega sveta družbe je svetovanje direktorju pri opravljanju nalog upravljanja javnega potniškega prometa.
- (4) Pristojnosti in naloge organov, podrobnejši postopek in pogoji za imenovanje članov v organe in druga vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom, se uredijo v aktu o ustanovitvi družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

14. člen
(pogoji in postopek imenovanja direktorja in nadzornega sveta)

- (1) Za direktorja ali člana nadzornega sveta je lahko imenovana fizična oseba, ki poleg pogojev, ki jih določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, izpolnjuje še naslednje pogoje in merila:
 1. odlikuje jo osebna integriteta in poslovna etičnost;
 2. njene izkušnje potrjujeta poslovna uspešnost in ugled;
 3. ima izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge bolonjske stopnje, ali raven izobrazbe, pridobljeno po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustreza izobrazbi druge bolonjske stopnje;
 4. ima najmanj deset let ustreznih delovnih izkušenj iz vodenja ali upravljanja ;
 5. ima predhodne delovne izkušnje s področja pristojnosti družbe;
 6. ne opravlja funkcije, ki je po zakonu, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, po tem ali drugem zakonu nezdržljiva s članstvom v nadzornem organu, organu upravljanja ali organu poslovanja gospodarske družbe, in take funkcije ni opravljala v preteklih šestih mesecih;
 7. ne sme biti v poslovnem razmerju z družbo.

- (2) Za direktorja družbe in člane nadzornega sveta se poleg določb, po zakonu, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, smiselno uporabljajo tudi določbe o nezdružljivosti opravljanja funkcije, prepovedi članstva in dejavnosti, prepovedi in omejitev sprejemanja daril in omejitev poslovanja, ki veljajo za poklicne funkcionarje, o prijavi premoženjskega stanja in določbe o lobiranju.
- (3) Nadzorni svet družbe mora biti sestavljen iz članov, ki se medsebojno dopolnjujejo po strokovnem znanju in kompetencah.
- (4) Direktorja iz prvega odstavka tega člena imenuje Vlada na predlog ministra pristojnega za promet (v nadaljnjem besedilu: minister) za obdobje petih let z možnostjo ponovnega imenovanja. V ta namen Minister objavi javni poziv za pridobivanje kandidatov. Pri izbiri kandidatov minister upošteva strokovna znanja, izkušnje in veščine, potrebne za kakovostno opravljanje funkcije.
- (5) Člane nadzornega sveta iz prvega odstavka tega člena imenuje Vlada na predlog ministra.

15. člen
(javno pooblastilo)

- (1) Družbi se podeli javno pooblastilo za zagotavljanje izvajanja obvezne gospodarske javne službe javni potniški promet, razen mestnega linijskega prevoza, posebnega linijskega prevoza, žičniškega in rečnega prevoza.
- (2) Na podlagi podeljenega javnega pooblastila družba opravlja naslednje naloge:
 1. pripravlja in objavlja razpise za podelitev koncesij in postopke javnega naročanja za sklepanje pogodb o prevozi;
 2. sklepa pogodbe z izbranimi izvajalci o izvajanju gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v avtobusnem medkrajevnem prevozu potnikov in opravlja nadzor nad izvajanjem sklenjenih pogodb;
 3. sklepa pogodbe za integracijo medkrajevnega linijskega prevoza potnikov z mestnim linijskim prevozom potnikov, posebnim linijskim prevozom potnikov, prevozom potnikov z žičniškimi napravami in drugimi oblikami prevoza oziroma povezanih storitev;
 4. izvaja plačila nadomestil za izvajanje obvezne gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov, plačila poravnave med udeleženci enotne vozovnice in plačila nadomestil na podlagi pogodb za integrirane linije;
 5. odvzema pravico do izvajanja gospodarske javne službe v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu;
 6. izdaja dovoljenja za integrirane linije;
 7. načrtuje, usklajuje in potrjuje vozne rede medkrajevnega linijskega avtobusnega prevoza potnikov ter potrjuje predlog voznega reda izvajalca, ki izvaja obvezno gospodarsko javno službo prevoza potnikov v železniškem prometu in sodeluje v postopku oblikovanja voznega reda omrežja javne železniške infrastrukture;
 8. pripravlja letna poročila o izvajanju obvezne gospodarske javne službe v skladu s 7. členom Uredbe (ES) št. 1370/2007 z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L št. 315 z dne 3. 12. 2007, str. 1), kakor je bila zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2016/2338 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o spremembi Uredbe (ES) št. 1370/2007 v zvezi z odprtjem trga za notranje storitve železniškega potniškega prevoza (UL L št. 354, z dne 23. 12. 2016, str. 22; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1370/2007/ES);
 9. izvaja nadzor nad izvajanjem obvezne gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu;
 10. druge naloge, ki so v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu, poverjene organu javnega potniškega prometa.

- (3) Družba mora pred začetkom postopka podelitve koncesije pridobiti soglasje nadzornega organa družbe.

16. člen
(naloge družbe)

Družba v zvezi z upravljanjem javnega potniškega prometa opravlja naslednje naloge:

1. sodeluje pri pripravi strokovnih podlag za določanje politike in strategije razvoja javnega potniškega prometa in drugih dokumentov s področja javnega potniškega prometa;
2. vodi daljinar;
3. upravlja registre voznih redov;
4. izvaja raziskave na področju javnega potniškega prometa;
5. spremlja potrebe uporabnikov javnega potniškega prometa in oblikuje ustrezne rešitve;
6. upravlja sistem enotne vozovnice, ki vključuje izdajo, prodajo in uporabo enotne vozovnice, izvaja delitve prihodkov od prodaje enotne vozovnice, rešuje reklamacije in pritožbe, upravlja kartične sheme, razvoj in vzdrževanje sistema enotne vozovnice ter vzpostavi, upravlja in vzdržuje enotni informacijski sistem in centralno-informatizirano bazo podatkov ter sklepa pogodbe o vključitvi v sistem enotne vozovnice;
7. pridobiva, analizira in obdeluje podatke, ki izhajajo iz sistema enotne vozovnice in so ključni za nadaljnje obračune;
8. zagotavlja vzdrževanje centralne informatizirane zbirke podatkov v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu;
9. pripravi letni program dela in finančni načrt;
10. pripravi strokovne podlage s področja upravljanja javnega potniškega prometa;
11. sodeluje z ostalimi institucijami in organi pri izdelavi študij, strategij, dolgoročnih planov in načrtov;
12. sklepa pogodbe z lokalnimi skupnostmi in zasebnim sektorjem o sofinanciranju izvajanja gospodarske javne službe javni potniški promet;
13. izvaja priglasitve posebnih linijskih prevozov in vodenje registra;
14. zagotavlja promocijo javnega prevoza;
15. določa potrebe po prevoznih storitvah medkrajevnega linijskega prevoza;
16. objavlja informacije skladno z Uredbo 1370/2007/ES;
17. zagotavlja klicni center za podporo potnikom in udeležencem v sistemu javnega potniškega prometa;
18. izvaja kontrolo nad uporabo enotnih vozovnic;
19. omogoča načrtovanje poti integriranega javnega potniškega prometa v notranjem prometu, dostop do voznih redov, cenikov vozovnic in do prometnih informacij;
20. ter druge naloge, ki jih družbi podeljuje ta ali drug zakon s področja javnega potniškega prometa.

17. člen
(medsebojne pravice in obveznosti)

- (1) Republika Slovenija z družbo sklene pogodbo, s katero uredi medsebojne pravice in obveznosti, zlasti glede:
1. vsebine ter načina določanja in usklajevanja letnega programa dela družbe;
 2. načina določanja in usklajevanja višine nadomestila za opravljanje nalog iz drugega odstavka 15. in 16. člena tega zakona;
 3. načina in roka financiranja družbe iz naslova državnega proračuna;
 4. načina in oblike nadzora, ki ga nad družbo izvaja Republika Slovenija v zvezi z izvajanjem pogodbenih obveznosti, zlasti kakovosti in pravočasnosti izvajanja nalog;
 5. načina določanja in usklajevanja višine sredstev za financiranje izvajanja gospodarskih javnih služb ter drugih stroškov izvajalcev gospodarskih javnih služb medkrajevnega

- linijskega prevoza, dogovorjenih s sklenjenimi pogodbami za izvajanje gospodarskih javnih služb;
6. vsebine in načina letnega poročanja družbe o opravljenem delu;
 7. načina vodenja evidenc sredstev in virov sredstev v upravljanju družbe.
- (2) Pogodba iz prejšnjega odstavka se sklepa za nedoločen čas.
 - (3) Za izvajanje pogodbe in financiranje storitev upravljanja javnega potniškega prometa skrbi ministrstvo.

18. člen (sredstva za delovanje družbe)

- (1) Družba pridobiva sredstva za opravljanje svoje dejavnosti:
 - iz proračuna Republike Slovenije;
 - s prodajo storitev upravljanja drugim subjektom;
 - z dotacijami, darili in iz drugih virov.
- (2) Po predhodnem soglasju vlade lahko družba opravlja tudi drugo gospodarsko dejavnost v povezavi z javnim potniškim prometom. Družba je dolžna dobiček iz te dejavnosti nameniti za financiranje upravljanja javnega potniškega prometa.
- (3) Program dela oblikuje družba na podlagi poslovnega načrta in ga letno posodablja. V programu dela družba načrtuje:
 - obseg storitev iz drugega odstavka 15. in 16. členu tega zakona, ki jih bo v posameznem poslovnem letu opravila, in načrtovano višino sredstev, prikazano po posameznih virih financiranja iz prvega odstavka tega člena;
 - obseg storitev gospodarskih javnih služb medkrajevnega linijskega prevoza iz drugega odstavka 25. člena tega zakona, ki so za posamezno poslovno leto predvidene s sklenjenimi pogodbami o opravljanju gospodarskih javnih služb;
 - načrt višine virov financiranja gospodarskih javnih služb medkrajevnega linijskega prevoza iz drugega odstavka 25. člena tega zakona, ki so v posameznem poslovnem letu načrtovani kot transportni prihodki, prihodki iz državnega in lokalnega proračuna ter kot prihodki iz zasebnih virov, s prikazom načrtovane višine nadomestila izvajalcev, ki se zagotavlja v okviru državnega proračuna.
- (4) Poslovni načrt družbe potrdi vlada. Družba zagotovi, da so v poslovnem načrtu družbe predvidena sredstva v obsegu, kot so načrtovana v državnem proračunu in rezervirana za posamezno poslovno leto v okviru državnega proračuna na posebni proračunski postavki za upravljanje javnega potniškega prometa. Sredstva se iz državnega proračuna nakažejo družbi v rokih, ki se določijo s pogodbo iz prvega odstavka 17. člena tega zakona.
- (5) Višina sredstev iz državnega proračuna, ki jih prejme družba za opravljanje nalog iz 16. člena tega zakona, ne sme preseči zneska, potrebnega za kritje finančnega neto učinka na stroške in prihodke, nastale zaradi izpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz sklenjene pogodbe, pri čemer se upoštevajo vsi prihodki, ki jih družba obdrži.
- (6) Družba v letnem poročilu za posamezno poslovno leto izdela poročilo o stroških izvajanja nalog iz 16. člena tega zakona, skupnih virih, ki jih je prejela za financiranje gospodarskih javnih služb medkrajevnega linijskega prevoza, ter odlivih za financiranje izvajanja sklenjenih pogodb o gospodarskih javnih službah in obveznosti integriranega javnega potniškega prometa.
- (7) Družba se lahko v posameznem poslovnem letu zadolži do višine sredstev, ki jih je treba zagotoviti za sprotno financiranje obveznosti na podlagi sklenjenih pogodb o opravljanju gospodarske javne službe medkrajevnega linijskega prevoza.

19. člen (ločeni računi za poslovanje družbe)

- (1) Družba za potrebe transparentnega upravljanja z viri financiranja javnega potniškega prometa vzpostavi in vodi naslednje ločene račune o svojem finančnem poslovanju:
 - račun, na katerem zbira sredstva za financiranje javnega potniškega prometa (prvi odstavek 29. člena tega zakona) in vse prihodke iz naslova nakupa enotne vozovnice (30. člen tega zakona);
 - račun, na katerem zbira preostala sredstva za opravljanje svoje dejavnosti.
- (2) Družba mora finančna sredstva, ki jih prejme iz naslova dejavnosti upravljanja javnega potniškega prometa, voditi ločeno od sredstev, ki jih prejme iz naslova drugih dejavnosti.

IV. IZVAJANJE SISTEMA INTEGRIRANEGA JAVNEGA LINIJSKEGA PREVOZA POTNIKOV

20. člen (opredelitev)

Storitve javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu se lahko izvajajo v obliki integriranih linij javnega, posebnega oziroma drugega linijskega prevoza potnikov. Integracija linij se lahko izvaja na podlagi finančne, fizične, tarifne oziroma upravljavske integracije posameznih prevoznih storitev. Javnega linijskega prevoza potnikov s ponudbami za zadnji kilometer potovanja (npr. uporaba koles, e-vozil, prevozov na klic) se izvede s pogodbami s ponudniki storitev.

21. člen (integracija medkrajevnega in mestnega linijskega prevoza potnikov)

- (1) Integrirana linija medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega prevoza potnikov, ki se izvaja kot obvezna gospodarska javna služba, se izvede na podlagi finančne, fizične, tarifne integracije, oziroma upravljavske integracije. Dovoljenje za izvajanje integrirane linije izda organ JPP na predlog ene ali več lokalnih skupnosti. Pri izdaji dovoljenja mora organ JPP upoštevati:
 - da uvedba integrirane linije zagotavlja boljše pogoje mobilnosti za prebivalce območja na katerem se uvede integrirana linija;
 - da je uvedba integrirane linije bolj gospodarna od ločenega izvajanja mestnega in medkrajevnega linijskega prevoza potnikov;
 - da je integrirana linija krajša od 50 km, merjeno od avtobusne postaje, kjer je njen začetek do končne postaje ali postajališča.
- (2) Integrirane linije iz tega člena izvaja notranji izvajalec gospodarske javne službe, ki mu je bila podeljena izključna pravica za izvajanje mestnega linijskega prevoza potnikov in se ne vključijo v sklope za razpis koncesij.
- (3) Razmerja med posameznima vrstama prevoza, finančne, fizične, tarifne in upravljavske integracije se določijo v pogodbi, ki jo organ JPP sklene z upravljavcem in izvajalcem mestnega linijskega prevoza potnikov. Sofinanciranje integrirane linije v delu, ko se izvaja med dvema naseljema ali več naselji v sosednjih občinah, se izvaja na podlagi standarda dostopnosti za posamezna naselja in pod pogoji, ki veljajo za izvajanje medkrajevnih linijskih prevozov v sklopu, kjer se izvaja integrirana linija. V pogodbi med organom JPP in upravljavcem oziroma izvajalcem integrirane linije se morajo določiti pogoji za vključitev integrirane linije v sistem enotne vozovnice, tarife in sistem poravnave prihodkov iz prodaje vozovnic, subvencij ter drugih prihodkov, ki jih ima izvajalec pri izvajanju integrirane linije.

22. člen (integracija medkrajevnega in posebnega linijskega prevoza potnikov)

- (1) Integrirana linija medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in posebnega linijskega prevoza potnikov, se izvede na registrirani liniji, na podlagi finančne, fizične, tarifne in upravljavske

integracije. Dovoljenje za izvajanje integrirane linije med medkrajevnim in posebnim linijskim prevozom izda organ JPP na predlog ene ali več lokalnih skupnosti. Pri izdaji dovoljenja mora organ JPP upoštevati:

- da uvedba integrirane linije zagotavlja boljše pogoje mobilnosti za prebivalce območja na katerem se uvede integrirana linija;
- da je uvedba integrirane linije bolj gospodarna od ločenega izvajanja posebnega linijskega prevoza potnikov in medkrajevnega linijskega prevoza potnikov;
- da integrirane linije izvaja izvajalec, ki mu je bila podeljena posebna pravica izvajanja medkrajevnega linijskega avtobusnega prevoza potnikov.

- (2) Razmerja med posameznima vrstama prevoza, finančne, fizične in tarifne integracije se določijo v pogodbi, ki jo organ JPP sklene z izvajalcem posebnega linijskega prevoza potnikov. Finančna integracija se izvaja na podlagi standarda dostopnosti za posamezna naselja in pod pogoji, ki veljajo za izvajanje medkrajevnih linijskih prevozov v sklopu, kjer se izvaja integrirana linija. Občina za dele integrirane linije, ki so namenjeni posebnim linijskim prevozom v celoti krije stroške tega dela integrirane linije. V pogodbi med organom JPP, občino in izvajalcem integrirane linije se morajo določiti pogoji za vključitev integrirane linije v sistem enotne vozovnice, tarife in sistem poravnave prihodkov iz prodaje vozovnic ter subvencij ter drugih prihodkov, ki jih ima izvajalec pri izvajanju integrirane linije.

23. člen

(integracija medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in prevoza potnikov z žičniškimi napravami)

- (1) Integrirana linija medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in prevoza potnikov z žičniškimi napravami, se izvede v primeru, če je za izvajanje prevoza potnikov z žičniško napravo podeljena koncesija za izvajanje gospodarske javne službe prevoza potnikov na območju, kjer prevoz potnikom z žičniškimi napravami skrajša razdaljo in čas potovanja potnikov na liniji, na podlagi finančne, fizične, tarifne in upravljalvske integracije.
- (2) Dovoljenje za izvajanje integrirane linije med medkrajevnim linijskim prevozom potnikov in prevozom oseb z žičniškimi napravami izda organ JPP na predlog ene ali več lokalnih skupnosti. Pri izdaji dovoljenja mora organ JPP upoštevati:
- da uvedba integrirane linije zagotavlja bistveno krajše čase potovanja in s tem boljše pogoje mobilnosti za prebivalce območja na katerem se uvede integrirana linija;
 - da je uvedba integrirane linije bolj gospodarna od ločenega izvajanja prevoza oseb z žičniškimi napravami za katere je bila podeljena koncesija za izvajanje gospodarske javne službe in medkrajevnega linijskega prevoza potnikov;
 - da se izvajajo prevozi samo s kabinskimi žičnicami, ki potnikom zagotavljajo ustrezno zaščito.
- (3) Razmerja med posameznima vrstama prevoza, finančne, fizične in tarifne integracije se določijo v pogodbi, ki jo organ JPP sklene z izvajalcem žičniškega prevoza potnikov.

V. NADZOR NAD IZVAJANJEM PREVOZNIH STORITEV JAVNEGA POTNIŠKEGA PROMETA

1. Splošne določbe

24. člen

(izvajanje kontrole nad uporabo vozovnic)

- (1) Družba oziroma pogodbeni izvajalci (v nadaljnjem besedilu: kontrolorji) zagotovijo nadzor nad tem, ali ima potnik pri sebi vozovnico.
- (2) Kontrolorji izvajajo nadzor ob vstopu potnika v vozilo, med vožnjo ali ob izstopu potnika iz vozila. Pri izvajanju nadzora mora potnik na zahtevo kontrolorja le-temu izročiti vozovnico ali drugo sredstvo, s katerim je potnik registriral vožnjo, prav tako se je dolžan na zahtevo kontrolorja izkazati z osebnim dokumentom s sliko.
- (3) Kontrolor zoper potnika, ki:
 - kontrolorju ne predloži v pregled vozovnice;
 - nima vozovnice;
 - ima neveljavno vozovnico;
 - ima vozovnico izdano na drugo ime;
 - se ne želi izkazati z osebnim dokumentom s slikopoda pristojnemu prekrškovnemu organu predlog za začetek postopka o prekršku, če potnik v roku osmih dni od prejema obvestila kontrolorja (v nadaljnjem besedilu: obvestilo), ki mu je izdan ob kršitvi, ne plača nadomestila. Nadomestilo je določeno v obvestilu potniku v štirikratnem znesku vrednosti vozovnice, ki se zaračunava za vožnjo od začetne do končne postaje linije javnega potniškega prometa. Potnik, ki izpolnjuje pogoje iz prvega stavka tega člena, mora na zahtevo kontrolorja vozilo zapustiti. Če vozila ne zapusti, kontrolor o tem obvesti policijo.
- (4) Če ima potnik ob nadzoru kontrolorja pri sebi neveljavno vozovnico ali vozovnico izdano na drugo ime, mora takšno vozovnico po pozivu izročiti kontrolorju. Izvajalec ali družba potniku nista dolžna povrniti stroškov za izročeno vozovnico. Izvajalec lahko tudi sicer, če je kontrolor izdal obvestilo o neplačilu vozovnice, izvede začasni preključitev vozovnice oziroma onemogoči njeno uporabo, dokler potnik ne poravnava nadomestila oziroma dokler se prekrškovni ali drug postopek zoper potnika zaradi neplačila vozovnice ne zaključi.

2. Izvajanje gospodarske javne službe

25. člen (gospodarska javna služba)

- (1) Družba zagotavlja izvajanje javnega potniškega prometa, razen mestnega linijskega prevoza in posebnega linijskega prevoza, žičniškega in rečnega prevoza, kot javno dobro z gospodarsko javno službo.
- (2) Za izvajanje postopka dodeljevanja pogodb za izvajanje gospodarske javne službe medkrajevnega cestnega in železniškega linijskega prevoza, ki je v pristojnosti države (v nadaljnjem besedilu: izvajanje gospodarske javne službe) se uporabljajo predpisi, ki urejajo prevoze v cestnem in železniškem prometu, pri čemer je družba pooblaščen za izvajanje vseh aktivnosti v teh postopkih v imenu in za račun Republike Slovenije. Družba v imenu in za račun Republike Slovenije, skrbi za pripravo in izvajanje postopkov oddaje storitev gospodarske javne službe v medkrajevnem linijskem prevozu, sklepanje pogodb z izbranimi izvajalci, opravljanje nadzora nad izvajanjem sklenjenih pogodb ter za financiranje izvajanja gospodarske javne službe.

VI. FINANCIRANJE PREVOZNIH STORITEV JAVNEGA POTNIŠKEGA PROMETA

26. člen (financiranje gospodarskih javnih služb)

- (1) Javna služba za izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov iz 50. člena zakona, ki ureja prevoze v cestnem prometu in 21., 22. in 23. člena tega zakona se financira iz prihodkov od prodaje vozovnic, s sredstvi proračuna Republike Slovenije, subvencij in drugih prihodkov,

povezanih z izvajanjem te javne službe. Sredstva iz prodaje vozovnic, subvencij lokalnih skupnosti in drugih prihodkov se vodijo na računu iz prve točke, prvega odstavka 19. člena tega zakona.

- (2) S podeljevanjem koncesij, financiranjem in izvajanjem gospodarske javne službe ter integriranih linij se zagotavljajo predvsem prevozi, katerih namen je preusmeritev potnikov z osebnih prevozov na javna prevozna sredstva, uporaba kombiniranih oblik prevoza in usklajenost voznih redov vseh izvajalcev javnega potniškega prometa. Pri tem se namenja posebna pozornost kategorijam potnikov v dnevni migraciji, in sicer dijakom, študentom, delavcem in potnikom iz demografsko ogroženih območij.
- (3) Če se opravljanje prevozov potnikov na določeni liniji v pogojih gospodarske javne službe uvede na predlog samoupravne lokalne skupnosti in je izvajanje linije pretežno v interesu te samoupravne lokalne skupnosti, jo je samoupravna lokalna skupnost dolžna sofinancirati.
- (4) Minister, pristojen za promet, predpiše metodologijo sofinanciranja linij iz prejšnjega odstavka.

27. člen (pristojnosti)

- (5) Za izvajanje financiranja medkrajevnega linijskega prevoza skrbi družba.
- (6) Sredstva za izvajanje mestnega linijskega prevoza potnikov se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna lokalne skupnosti. Družba lahko proti ustreznemu plačilu prevzame naloge upravljanja javnega prevoza potnikov, ki je v pristojnosti lokalne skupnosti, če se lokalna skupnost odloči, da se vključi v integrirani javni potniški promet.
- (7) Družba mora pred prevzemom nalog iz prejšnjega odstavka z lokalno skupnostjo skleniti posebno pogodbo.

28. člen (nadzor financiranja)

Nadzor nad izvajanjem financiranja storitev gospodarskih javnih služb iz drugega odstavka 25. člena tega zakona ter financiranjem na podlagi pogodb o izvajanju gospodarske javne službe, sklenjenih z izvajalci, izvajajo ministrstvo in drugi pristojni organi.

1. Integracija virov financiranja javnega potniškega prometa

29. člen (enotni račun)

- (1) Integracijo virov financiranja javnega potniškega prometa izvaja družba na način, da vire financiranja zbira na enotnem ločenem računu iz prve alineje prvega odstavka 19. člena tega zakona.
- (2) Na enotnem računu se zbira in upravlja z vsemi viri financiranja javnega potniškega prometa, ki se za financiranje gospodarske javne službe iz drugega odstavka 25. člena tega zakona zagotavljajo na državni in lokalni ravni ter iz zasebnih virov.
- (3) Sredstva, zbrana na enotnem računu, so namenjena le za poravnavo nadomestila stroškov do katerih so na podlagi sklenjenih pogodb o izvajanju gospodarske javne službe upravičeni izvajalci.
- (4) Za sklepanje pogodb z vsemi sofinancerji, kot so lokalne skupnosti in zasebni sektor, je pristojna družba.

2. Delitev prihodkov od prodaje enotne vozovnice

30. člen (delitev prihodkov)

Družba je odgovorna za razporeditev prihodkov iz naslova prodaje enotne vozovnice, zbranih na ločenem računu iz prve alineje prvega odstavka 19. člena tega zakona, med prodajalce enotne vozovnice, izvajalce ter druge udeležence integriranega javnega potniškega prometa.

31. člen
(obračun)

Sredstva, pridobljena s prodajo enotne vozovnice, se namenijo za:

1. kritje stroškov provizije za prodajo enotne vozovnice, stroškov za reševanje zahtev za vračilo kupnine in reklamacij potnikov;
2. kritje stroškov izvajanja prevozov na podlagi pogodbe o izvajanju gospodarske javne službe;
3. kritje stroškov za zagotavljanje mobilnosti kot storitve;
4. poravnavo pripadajočega deleža cene enotne vozovnice na podlagi uporabe enotne vozovnice med vrstami prevozov v integriranem javnem potniškem prometu.

32. člen
(poročanje)

- (1) Za nadzor upravljanja s sredstvi iz prvega odstavka 29. člena in 30. člena tega zakona družba letno poroča vladi.
- (2) Poročanje mora izkazati preglednost razpolaganja s prejetimi viri financiranja in prihodki od prodaje enotne vozovnice, finančnimi prilivi in odlivi ter na pregleden način prikazovati opravljena plačila iz tretjega odstavka 29. člena in 307. člena tega zakona.
- (3) Iz poročanja morajo biti razvidni vsaj naslednji podatki:
 1. prihodki družbe na podlagi sklenjenih pogodb o sofinanciranju storitev gospodarskih javnih služb iz drugega odstavka 25. člena tega zakona;
 2. čisti prihodki od prodanih vozovnic;
 3. odhodki in stroški, ki predstavljajo osnovo za obračun nadomestil izvajalcev v skladu s sklenjenimi pogodbami za izvajanje gospodarske javne službe, za financiranje katere skrbi družba;
 4. odhodki in stroški, ki predstavljajo osnovo za obračun nadomestil izvajalcev integriranih linij v skladu s sklenjenimi pogodbami za izvajanje gospodarske javne službe in teh linij, za financiranje katerih skrbi družba;
 5. podatki o številu prepeljanih potnikov in potniških kilometrov pri izvajanju gospodarske javne službe in integriranih linij; ter
 6. podatki o opravljenem in načrtovanem številu kilometrov po linijah javnega potniškega prometa oziroma vlakovnih poteh.

VII. ZAGOTAVLJANJE PREGLEDNOSTI POSLOVANJA IN NADZOR NAD PORABO JAVNIH
SREDSTEV

33. člen
(nadzor Računskega sodišča Republike Slovenije)

Računsko sodišče Republike Slovenije je pristojno za opravljanje revizij pravilnosti in smotrnosti poslovanja družbe v skladu s pristojnostmi, kot jih določa zakon, ki ureja računsko sodišče.

34. člen

(nadzor Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna)

Inšpekcijski nadzor nad porabo sredstev iz državnega proračuna, s katerimi upravlja družba, opravlja tudi Urad Republike Slovenije za nadzor proračuna.

VIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

35. člen

Z globo 400 eurov se kaznuje potnik, če na zahtevo pristojnega kontrolorja ne predloži v pregled vozovnice ali če vozovnice nima ali če je njegova vozovnica neveljavna ali izdana na drugo ime ali če se ne želi izkazati z osebnim dokumentom s sliko.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

36. člen

(prenos pogodbenih obveznosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona družba prevzame izpolnjevanje obveznosti iz pogodbenih razmerij za izvajanje gospodarske javne službe javnega potniškega prometa, v imenu in za račun Republike Slovenije, ter zagotovi zadostna sredstva, ki omogočajo financiranje izvajanja storitev in vlaganj v razvoj, ki izhajajo iz teh pogodbenih razmerij.

37. člen

(veljavnost obstoječih pogodb za izvajanje gospodarske javne službe javnega potniškega prometa)

Ta zakon v ničemer ne spreminja pravic in obveznosti, ki izhajajo iz Pogodbe o izvajanju obvezne gospodarske javne službe prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu za obdobje 2017 do 2031 ter drugih obstoječih pogodb za izvajanje gospodarske javne službe javnega potniškega prometa, ki v celoti veljajo in se uporabljajo do njihovega izteka.

38. člen

(nadzor nad izvajanjem obstoječih pogodb za izvajanje gospodarske javne službe javnega potniškega prometa)

Nadzor nad izvajanjem pogodb iz prejšnjega člena tega zakona se prenese na družbo z dnem 1. 1. 2027.

39. člen

(ustanovitev družbe in prenos delavcev z ministrstva na družbo)

- (1) Vlada v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona ustanovi družbo iz prvega odstavka 8. člena tega zakona.
- (2) Družbo ustanovi Republika Slovenija tako, da vlada na svoji seji kot ustanovni skupščini družbe sprejme akt o ustanovitvi družbe in imenuje direktorja.
- (3) Z dnem prevzema pristojnosti in nalog upravljavca javnega potniškega prometa v skladu z prvim odstavkom 40. člena tega zakona, preidejo na delo v družbi javni uslužbenci ministrstva, ki opravljajo naloge v zvezi z upravljanjem javnega potniškega prometa. Seznam javnih uslužbencev iz tega odstavka ter višina sredstev za plače, druge osebne prejemke in materialne stroške javnih uslužbencev sta sestavni del programa prenosa delavcev z ministrstva na družbo (v nadaljnjem besedilu: program prenosa), ki ga pripravi ministrstvo najpozneje v roku 30 dni od uveljavitve tega zakona. Program prenosa vsebuje tudi

podrobnejši postopek prenosa delavcev ter obseg pogodbenih in drugih pravic in obveznosti iz delovnih razmerij. Pogodbene in druge pravice in obveznosti iz delovnih razmerij, ki so jih imeli javni uslužbenci iz tega odstavka na dan prenosa pri ministrstvu, preidejo na družbo. Družba mora delavcem še najmanj eno leto zagotavljati tudi pravice in obveznosti iz kolektivne pogodbe ministrstva.

- (4) Javni uslužbenci iz prejšnjega odstavka tega člena sklenejo pogodbo o zaposlitvi z družbo za delovna mesta, določena v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest družbe, pri čemer jim mora ta najmanj eno leto zagotavljati vsaj enak obseg pogodbenih in drugih pravic in obveznosti, kakršnega so imeli pred preходом na družbo.
- (5) Za druga vprašanja v zvezi s prenosom delavcev po tem členu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja.

40. člen

(opravljanje pristojnosti in nalog upravljavca javnega potniškega prometa)

- (1) Družba iz prvega odstavka 8. člena tega zakona prevzame pristojnosti in naloge upravljavca medkrajevnega linijskega prometa v roku 12 mesecev od uveljavitve tega zakona in naloge upravljavca železniškega prevoza potnikov v roku 5 let od uveljavitve tega zakona.
- (2) Družba iz 8. člena tega zakona prevzame vse naloge, ki jih na podlagi 3. člena Uredbe o načinu izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu, o koncesiji te javne službe in o ureditvi sistema enotne vozovnice (Uradni list RS, št. 109/2021) opravlja ministrstvo.
- (3) Do ustanovitve družbe iz prvega odstavka 8. člena tega zakona oziroma prevzema pristojnosti in nalog iz prvega odstavka tega člena, pristojnosti in naloge upravljavca javnega potniškega prometa opravlja ministrstvo.
- (4) Do prevzema nalog upravljanja železniškega javnega potniškega prometa, določenih s tem zakonom, družba naloge iz 7. točke drugega odstavka 15. člena, ki se nanašajo na oblikovanje voznega reda izvajalca, ki izvaja obvezno gospodarsko javno službo prevoza potnikov v železniškem prometu, izvaja na način, da daje soglasje k predlogu voznega reda izvajalca, ki izvaja obvezno gospodarsko javno službo prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu ter sodeluje v postopku oblikovanja voznega reda omrežja javne železniške infrastrukture.
- (5) Minister, pristojen za promet, izda predpis iz četrtega odstavka 26. člena zakona najkasneje do 1. 7. 2022.

41. člen

(razveljavitev)

- (1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe 31.a točke prvega odstavka 3. člena, 5., 19., 20. in 25. točke drugega odstavka 4. člena, 48. člena, 52. člena in 132. člena Zakona o prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo, 67/19 in 94/21).
- (2) Z dnem uveljavitve določila o prevzemu nalog upravljavca železniškega prevoza potnikov iz prvega odstavka 40. člena tega zakona, prenehajo veljati določbe 3. in 4. točke četrtega odstavka 13. člena Zakona o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 99/15 – uradno prečiščeno besedilo, 30/18 in 82/21) za obvezno gospodarsko javno službo prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu.
- (3) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe 3. in 28. člena Uredbe o načinu izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu, o koncesiji te javne službe in o ureditvi sistema enotne vozovnice (Uradni list RS, št. 109/2021).

42. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV:

K 1. členu:

Ta člen ureja namen predmetnega zakona in njegovo vsebino, in sicer določa enoten način upravljanja z javnim potniškim prometom v Republiki Sloveniji.

Glavni cilj zakona je ustanovitev Družbe za upravljanje javnega potniškega prometa (v nadaljnjem besedilu: družba), ki je organizirana kot družba z omejeno odgovornostjo. Takšna oblika je bila za upravljavca javnega potniškega prometa izbrana iz razloga, ker ima takšna organizacijsko pravna oblika številne prednosti pred ostalimi (ministrstvo, organ v sestavi, agencija), na podlagi katerih bi lahko bil organiziran upravljavec. Odsotnost neposrednega vpliva politike oziroma države in sama vodstvena struktura (t. j., nadzorni svet, skupščina in strokovni svet) družbi omogočata hitro odzivanje na trgu in s tem prilagodljivost potrebam potnikov in nenehen stik z novimi svetovnimi trendi javnega potniškega prometa. Z vidika financiranja se lahko družba z omejeno odgovornostjo financira tudi s tržnimi viri financiranja. Dodatno, družba z omejeno odgovornostjo v lasti države omogoča prožnejše mehanizme za zagotovitev potrebnih kadrov, saj za družbo ne veljajo omejitve pri zaposlovanju kot veljajo za javne uslužbenke. Posledično lahko družba zaradi večje fleksibilnosti lažje zagotovi potrebo po motiviranem in visoko kvalificiranem kadru za izvajanje strokovnih nalog v okviru nalog javnega potniškega prometa.

Zakon, poleg družbe, ureja tudi temeljna načela in cilje upravljanja javnega potniškega prometa, izvajanje sistema integriranega javnega potniškega prometa, nadzor nad izvajanjem storitev javnega potniškega prometa, financiranje prevoznih storitev javnega potniškega prometa ter zagotavljanje preglednosti poslovanja in nadzor nad porabo javnih sredstev.

Izhodišče za pripravo zakona je predstavljal cilj izboljšanja stanja in povečanje učinkovitosti javnega potniškega prometa v Sloveniji, zato je bilo potrebno zagotoviti učinkovito upravljanje in izvajanje javnega potniškega prometa.

K 2. členu:

Ta člen ureja pomen posameznih izrazov uporabljenih v zakonu, če le-ti še niso urejeni v obstoječi zakonodaji. Večina izrazov, ki so potrebni za razumevanje vsebine predmetnega zakona, ki ureja področje upravljanja javnega potniškega prometa, je že definiranih v področni zakonodaji, kot so Zakon o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo, 67/19 in 94/21, v nadaljnjem besedilu: ZPCP-2), Zakon o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 99/15 – uradno prečiščeno besedilo, 30/18 in 82/21, v nadaljnjem besedilu: ZZelP) in Zakon o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 30/18 in 54/21). V tem členu sta tako definirana zgolj pojma, ki se v področni zakonodaji ne pojavljata, v posledici česar je nujno, da se s tem zakonom določi njun pomen. Tako je s pojmom »družba za upravljanje javnega potniškega prometa« opredeljen upravljavec javnega potniškega prometa, »javni potniški promet« pa pomeni javni prevoz potnikov v notranjem cestnem, železniškem prometu, po vodnih poteh in prevoz oseb z žičniškimi napravami

K 3. členu:

Načelo gospodarnosti kot temeljno načelo tega zakona poudarja gospodarsko korist upravljanja javnega potniškega prometa, na način kot ga predvideva ta zakon.

K 4. členu:

Z načelom stalnosti se uveljavlja zahteva stalnosti zagotavljanja prevoznih storitev, ki temelji na 2.b členu ZZelP, razširja pa se na celoten sklop javnega potniškega prometa, torej tudi na druge vrste prevozov. Zakon s tem načelom stremi k zagotovitvi stalnosti in neprekinjenosti izvajanja storitev javnega potniškega prometa, kar pomeni, da se storitve zagotavljajo brez prekinitev, redno in točno ter so zato skladno z vnaprej določenim voznim redom vedno na razpolago.

K 5. členu:

Sistem javnega potniškega prometa v Sloveniji je slabo razvit in premalo učinkovit, kar še dodatno obremenjuje okolje. Zakon zato kot eno izmed načel izpostavlja tudi načelo trajnostne mobilnosti. Na njegovi podlagi je potrebno pri zagotavljanju storitev in upravljanju javnega potniškega prometa ter izvajanju vseh nalog, ki iz upravljanja izhajajo, upoštevati tudi okoljske vplive. Družba bo zato morala vedno izbrati ukrepe, postopke in pristope, s katerimi bo najmanj posegala v okolje in ga obremenjevala.

K 6. členu:

Ta člen uvaja načelo integrirane ponudbe storitev javnega potniškega prometa, ki jih zagotavlja država z gospodarsko javno službo. Integrirana ponudba storitev javnega potniškega prometa temelji na fizični, tarifni, upravljavski, informacijski in finančni integraciji ter je prilagojena potrebam potnikov. Integriran javni potniški promet kot sistem izvajanja različnih vrst prevoza potnikov v obliki povezanega javnega potniškega prometa temelji na enotnem upravljanju, enotnem financiranju, enotnem informacijskem sistemu, enotni tarifni shemi, enotnem voznem redu in enotni vozovnici. To načelo dodatno stremi k spremljanju stanja javnega potniškega prometa in njegovem spreminjanju, saj določa, da se ponudba storitev javnega potniškega prometa prilagaja razvoju in potrebam potnikov.

K 7. členu:

Ta člen določa cilje javnega potniškega prometa. Kot prvega izmed ciljev javnega potniškega prometa zakon določa uspešno in učinkovito izvajanje gospodarske javne službe javnega potniškega prometa. Uspešnost izvajanja gospodarske javne službe javnega potniškega prometa se meri v številu prepeljanih potnikov, zato se v zvezi z dosegom tega cilja omogoča pokrivanje tudi stroškov izvajanja nerentabilnih linij. To so linije, ki se pod »normalnimi tržnimi principi« iz ekonomskih razlogov, ne bi izvajale. Merjenje učinkovitosti pa izhaja iz razmerja med številom prepeljanih potnikov glede na vložena (javno) finančna sredstva. Upravljavec gospodarske javne službe javnega potniškega prometa mora imeti pripravljene kazalnike za merjenje učinkovitosti izvajanja gospodarske javne službe javnega potniškega prometa, pogoj za to pa je izdelana metodologija merjenja te učinkovitosti.

Nadalje zakon kot cilj zasleduje tudi čim krajše potovalne čase v sistemu gospodarske javne službe javnega potniškega prometa. V skladu s standardi o priporočenih potovalnih hitrostih, mora vsak potnik v časovnem razmiku največ 1,5 ure prispeti od začetka potovanja (dom) do cilja potovanja (služba, šola). To pomeni, da je en izmed ciljev tudi uvajanje hitrih linij oziroma sistema glavnih in napajalnih linij z učinkovitim sistemom prestopanja. Za doseg tega cilja bo potrebno prilagoditi tudi sistem postajnih točk, tako, da bodo časi pešačenja do postaj čim krajši.

Naslednji cilj javnega potniškega prometa je integracija medkrajevnih linij z mestnimi linijami in drugimi prevozi. Tovrstna integracija je bila sicer že uspešno izvedena z uvedbo enotne vozovnice. S slednjo se namreč povezuje mestni linijski prevoz potnikov s posebnimi linijskimi prevozi potnikov, odprta pa ostaja tudi možnost povezave z drugimi oblikami prevozov. Z nadaljnjo integracijo bi se lahko v sistem integriranih linij potencialno vključile tudi notranje plovne poti. Sistem gospodarske javne službe javnega potniškega prometa je namreč tem bolj učinkovit, kolikor je večja stopnja integracije ostalih linij, oziroma njen obseg.

Cilj javnega potniškega prometa je tudi, da je prebivalstvo v čim večji meri informirano o možnosti uporabe javnega potniškega prometa.

Nenazadnje pa mora javni potniški promet stremeti tudi k uvajanju in razvoju posebnih in medsebojno povezanih naprednih oblik izvajanja javnega potniškega prometa, kot so prevozi na klic in posebej prilagojeni prevozi glede na njihove posebnosti. Cilj javnega potniškega prometa je tudi povečanje uporabe vozil s pogoni na alternativne oblike goriva ter doseganje višje stopnje zadovoljstva med uporabniki.

K 8. členu:

Člen določa, da se za upravljanje z javnim potniškim prometom ustanovi družba, ki, v okviru izvajanja dejavnosti upravljanja, opravlja naloge upravljavca javnega potniškega prometa. Skladno z navedenim se tako s tem zakonom naloge in pooblastila, ki so bila predhodno v pristojnosti ministrstva, kot upravljavca javnega potniškega prometa, prenašajo na družbo.

Družba v okviru opravljanja nalog upravljavca javnega potniškega prometa sodeluje pri pripravi strokovnih podlag za odločanje s tega področja, pri čemer mora upoštevati predvsem okoljske in socialne cilje (kar je skladno z načelom okoljske trajnosti ter načelom socialne vključenosti in enakosti), ter izvaja pristojnosti naloge kot so določene z drugim odstavkom 15. člena ter 16. členom tega zakona. Ob nalogah, ki jih družba na podlagi tega zakona mora opravljati, ji je dovoljeno tudi opravljanje drugih dejavnosti, ki so potrebne za gospodarno in učinkovito upravljanje z javnim potniškim prometom. Ob tem gre poudariti, da so to naloge, ki se smiselno in vsebinsko navezujejo na upravljanje javnega potniškega prometa. Naloge, ki bi jih družba lahko smiselno vključila v svojo dejavnost, so s predmetnim zakonom predvidene npr. z drugim odstavkom 27. člena tega zakona, ki omogoča, da družba proti ustreznemu plačilu prevzame naloge financiranja javnega potniškega prometa, ki je v pristojnosti lokalne skupnosti, če se lokalna skupnost odloči, da se vključi v integrirani javni potniški promet. Te dejavnosti dopolnjujejo osnovno dejavnost družbe in hkrati omogočajo dodatne prihodke, ki jih mora družba skladno z določbo drugega odstavka 18. člena tega zakona nameniti za financiranje svoje osnovne dejavnosti tj. za upravljanje javnega potniškega prometa. Ne glede na to, kakšne naloge družba opravlja, mora pri svojem poslovanju uresničevati cilje kot so določeni s tem zakonom.

Šesti odstavek tega člena družbi izrecno prepoveduje ustanovitev druge gospodarske družbe, pridobitev njenega poslovnega deleža ali ustanovitev druge pravne osebe. Gre za družbo, ki je namenjena izvajanju nalog s področja upravljanja javnega potniškega prometa, zato možnost, da ustanavlja druge družbe ali pridobiva deleže drugih družb, v tem pogledu ni smotna.

K 9. členu:

Ta člen ureja pravnoorganizacijsko obliko družbe, in sicer določa, da mora biti organizirana kot družba z omejeno odgovornostjo. Takšna oblika je bila za upravljavca javnega potniškega prometa izbrana iz razloga, ker ima takšna organizacijsko pravna oblika številne prednosti pred ostalimi oblikami na podlagi katerih bi lahko bil organiziran upravljavec (kot ministrstvo, organ v sestavi, agencija). Odsotnost neposrednega vpliva politike oziroma države in sama vodstvena struktura (t. j. nadzorni svet, skupščina in strokovni svet) omogočata hitro odzivanje na trgu in s tem prilagodljivost potrebam potnikov in nenehen stik z novimi svetovnimi trendi javnega potniškega prometa. Z vidika financiranja se lahko družba z omejeno odgovornostjo financira tudi s tržnimi viri financiranja. Dodatno, družba z omejeno odgovornostjo v lasti države omogoča prožnejše mehanizme za zagotovitev potrebnih kadrov, saj za družbo ne veljajo omejitve pri zaposlovanju kot se nanašajo na javne uslužbenke. Posledično lahko družba zaradi večje fleksibilnosti lažje zagotovi potrebo po motiviranem in visoko kvalificiranem kadru za izvajanje strokovnih nalog v okviru nalog javnega potniškega prometa.

Kljub dejstvu, da bo organizirana v vnaprej določeni pravnoorganizacijski obliki, bo družba poslovala kot upravljavec javnega potniškega prometa in bo v največji meri delovala kot proračunski uporabnik, torej kot servis za upravljanje. Podrobnosti njenega poslovanja se bodo uredile v aktu o ustanovitvi.

Drugi odstavek tega člena določa tudi že firmo družbe, ime pod katerim bo poslovala in bo vpisana v sodni register. Poimenovana bo kot Družba za upravljanje javnega potniškega prometa, d.o.o.

K 10. členu:

Zaradi dejavnosti, ki jo družba po tem zakonu opravlja v javnem interesu, to je upravljanje javnega potniškega prometa, je nekatera statusna vprašanja njenega upravljanja potrebno urediti drugače od

zakona, ki ureja gospodarske družbe, kot splošnega predpisa ustanavljanja in upravljanja vseh gospodarskih družb. Člen zato določa, da se za vsa vprašanja, ki jih ta zakon ne ureja oziroma jih ne ureja drugače, uporablja zakon, ki ureja gospodarske družbe, če ni določeno drugače.

K 11. členu:

Ta člen določa, da je Republika Slovenija ustanoviteljica in edina družbenica družbe. Republika Slovenija ima tako v njej stoddstotni poslovni delež, ki ga ne sme deliti (oziroma zmanjševati) ali prenesti (oziroma odsvojiti) na drugo fizično ali pravno osebo. S tem se izključuje možnost, da se v lastniško strukturo družbe vključijo tudi druge osebe.

Republika Slovenija kot ustanoviteljica sprejme akt o ustanovitvi družbe in zagotovi osnovni kapital družbe. Kot edina družbenica tudi uresničuje tudi vse pristojnosti skupščine. Ustanoviteljske pravice za Republiko Slovenijo skladno z določbo prvega odstavka 12. člena uresničuje Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada).

K 12. členu:

Naložbe, ki so v lasti Republike Slovenije sicer skladno z Zakonom o Slovenskem državnem holdingu (Uradni list RS, št. 25/14) upravlja Slovenski državni holding. Ob upoštevanju dejstva, da družba ne bo imela zgolj statusa gospodarske družbe v lasti države, temveč ji bodo skladno z drugim odstavkom 15. člena ter 16. členom tega zakona poverjene posebne naloge, je potrebno zagotoviti, da pravice ustanovitelja izvaja vlada. Edina pristojnost, ki se prepušča neposredno pristojnemu ministrstvu, je spremljanje naložbe.

K 13. členu:

Ta člen kratko ureja organe družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. Poleg direktorja, nadzornega sveta in skupščine, je obvezni organ družbe tudi strokovni svet, ki je posvetovalni organ direktorja in čigar naloga je svetovanje direktorju pri opravljanju nalog upravljanja javnega potniškega prometa. Zakon določa, da ima strokovni svet do deset članov, od tega tri predstavnike lokalnih skupnosti (npr. predstavniki Združenja občin Slovenije, Skupnosti občin Slovenije ali podobnih organizacij) ter do sedem predstavnikov strokovnih organizacij, raziskovalnih in izobraževalnih institucij ter združenj s področja javnega prometa (npr. Gospodarska zbornica Slovenije, Obrtna zbornica Slovenije, Univerza v Ljubljani, Univerza v Mariboru, ipd.). Naloga strokovnega sveta je zgolj posvetovalna, direktor na njegovo mnenje ali stališče nikakor ni vezan, prav tako strokovnega sveta ni dolžno pozvati, da se do določenih vprašanj opredeli, oziroma se na njegove pobude ni dolžno odzvati.

Peti odstavek tega člena določa, da se naloge in pristojnosti organov, podrobnejši postopek in pogoji za imenovanje članov organov in druga vprašanja uredijo v aktu o ustanovitvi družbe. Ob tem se upoštevajo tudi določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe.

K 14. členu:

Ta člen določa pogoje in postopek imenovanja direktorja družbe in nadzornega sveta družbe. Za direktorja ali člana nadzornega sveta družbe je lahko imenovana fizična oseba, ki poleg pogojev, ki jih določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, izpolnjuje še dodatne pogoje in merila, ki jih določa ta zakon. Direktorja in člane nadzornega sveta mora odlikovati osebna integriteta in poslovna etičnost, biti mora poslovno uspešen in uživati ugled, dosegati zahtevano raven izobrazbe in ustrezne delovne izkušnje s področja pristojnosti družbe, ne sme biti v poslovnem razmerju z družbo in ne sme opravljati funkcije, ki je nezdružljiva s članstvom v nadzornem organu, organu upravljanja ali organu poslovanja gospodarske družbe, in take funkcije ni opravljal v preteklih šestih mesecih. Pri njihovem imenovanju je potrebno upoštevati tudi pravila o nezdružljivosti opravljanja funkcije, prepovedi članstva in dejavnosti, prepovedi in omejitev sprejemanja daril in omejitev poslovanja, ki veljajo za poklicne funkcionarje, glede prijave premoženjskega stanja in določbe o lobiranju.

Direktorja imenuje Vlada na predlog ministra pristojnega za promet za obdobje petih let, z možnostjo

ponovnega imenovanja. V ta namen Minister objavi javni poziv za pridobivanje kandidatov. Pri izbiri kandidatov minister upošteva strokovna znanja, izkušnje in veščine, potrebne za kakovostno opravljanje funkcije.

Poleg posamičnih oziroma individualnih lastnosti, ki jih mora izpolnjevati vsak član nadzornega sveta, mora biti nadzorni svet tudi kot celota sestavljen na način, da se njegovi člani med seboj dopolnjujejo po strokovnem znanju in kompetencah. Navedeno zagotavlja, da lahko predsednik in njegovi člani svojo funkcijo opravljajo kar najbolj učinkovito, saj ima tako nadzorni svet kar najširši sklop znanj in izkušenj. Člane nadzornega sveta imenuje Vlada na predlog ministra.

K 15. členu:

Skladno s 121. členom Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121, 140, 143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90, 97, 99, 75/16 – UZ70a in 92/21 – UZ62a) lahko pravne ali fizične osebe dobijo javno pooblastilo za opravljanje določenih nalog državne uprave le z zakonom ali na njegovi podlagi. Smiselno enako določa tudi drugi odstavek 15. člena Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo, 89/07 – odl. US, 126/07 – ZUP-E, 48/09, 8/10 – ZUP-G, 8/12 – ZVRS-F, 21/12, 47/13, 12/14, 90/14, 51/16, 36/21 in 82/21) skladno s katerim se lahko z zakonom podeli javno pooblastilo za upravljanje upravnih nalog, med drugim tudi pravnim osebam zasebnega prava. Ta člen zato predstavlja pravno podlago za podelitev javnega pooblastila za namen upravljanja javnega potniškega prometa in kot imetnika pooblastila določa družbo. V nadaljevanju člena je določena tudi vsebina javnega pooblastila, s katero se določajo pristojnosti oziroma naloge (funkcije) državne uprave, ki so dodeljene v izvrševanje nosilcu javnega pooblastila.

V drugem odstavku tega člena so določene posamezne naloge, ki jih družba opravlja v okviru javnega pooblastila:

- priprava in objava razpisov za podelitev koncesij in postopkov javnega naročanja;
- sklepanje pogodb z izbranimi izvajalci in opravljanje nadzora nad izvajanjem pogodb (ki vključuje tudi nadzor obsega in kakovosti nad izvajanjem gospodarske javne službe oziroma vsemi elementi, ki jih vključujejo pogodbe o izvajanju gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v avtobusnem in medkrajevnem prevozu potnikov);
- sklepanje pogodbe za integracijo medkrajevnega linijskega prevoza potnikov z mestnim linijskim prevozom potnikov, posebnim linijskim prevozom potnikov in prevozom potnikov z žičniškimi napravami in drugimi oblikami prevoza oziroma povezanih storitev (sklepanje pogodb lahko vključuje tudi druge storitve, ki so z naštetimi oblikami prevoza povezane, npr. sistem P+R, izposoja koles);
- izvajanje plačila nadomestil in poravnav;
- možnost odvzema pravice do izvajanja gospodarske javne službe;
- izdajanje dovoljenj za integrirane linije;
- načrtovanje, usklajevanje in potrjevanje določenih vozniških redov, potrjevanje predloga voznega reda izvajalca, ki izvaja obvezno gospodarsko javno službo prevoza potnikov v železniškem prometu in sodelovanje v postopku oblikovanja voznega reda omrežja javne železniške infrastrukture;
- pripravljanje letnih poročil o izvajanju obvezne gospodarske javne službe, kot to določa 7. člen Uredbe 1370/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L 315, 3. 12. 2007, stran 1–13), v nadaljnjem besedilu: Uredba 1370/2007/ES);
- izvajanje nadzora nad izvajanjem obvezne gospodarske javne službe (torej nadzor nad vsemi oblikami prevoza, ki se izvajajo v obliki obvezne gospodarske javne službe);

- druge naloge, ki jih družbi podeljuje zakon, ki ureja prevoze v cestnem promet (t.j. ZPCP-2, ki v posameznih določilih jasno določa, kakšne so pristojnosti organa javnega potniškega prometa).

Člen določa tudi, da mora družba pred začetkom postopka podelitve koncesije pridobiti ustrezno soglasje od nadzornega sveta. Namen te določbe je, da se pred začetkom postopka podelitve koncesije preveri vpliv nameravane podelitve koncesije na dolg in primanjkljaj sektorja država.

K 16. členu:

Ta člen določa, katere naloge in pristojnosti opravlja družba po tem zakonu, in sicer:

- sodelovanje pri pripravi strokovnih podlag (kot na primer za določanje politike in strategije razvoja javnega potniškega prometa in drugih dokumentov s področja javnega potniškega prometa);
- usklajevanje in vodenje registrov (kot na primer vodenje daljinarja, upravljanje registra voznih redov, izvajanje priglasitev posebnih linijskih prevozov in vodenje registra);
- načrtovanje (kar pomeni, da izvaja raziskave na področju javnega potniškega prometa, spremlja potrebe potnikov v javnem potniškem prometu ter išče rešitve za ustrezno prilagoditev javnega potniškega prometa. Pri izvrševanju te naloge mora družbo voditi zlasti načelo učinkovitosti, torej da potnik iz enega na drug kraj pride na najbolj učinkovit način);
- integracija (upravljanje sistema enotne vozovnice);
- analiza in obdelava podatkov (kot na primer pridobivanje, analiziranje in obdelava podatkov iz sistema enotne vozovnice in pristojnost vzdrževanja centralne informatizirane zbirke podatkov. Slednja je opredeljena v 15. členu ZPCP-2 in se nanaša na registre in evidence);
- priprava dokumentov (kot na primer letnega programa dela družbe, finančnega načrta družbe, strokovnih podlage s področja upravljanja javnega potniškega prometa, v sodelovanju z drugimi institucijami in organi pa tudi pripravi študij, strategij, dolgoročnih planov in načrtov);
- sklepanje pogodb (kot na primer za sofinanciranje izvajanja gospodarske javne službe);
- obveščanje potnikov (kot na primer zagotavljanje informiranja potnikov preko klicnega centra);
- promocija javnega prevoza;
- objavljane informacij, ki jih določa Uredba 1370/2007/ES;
- določanje potreb po prevoznih storitvah medkrajevnega linijskega prevoza;
- podporna funkcija (kot na primer zagotavljanje klicnega centra, omogočanje načrtovanja poti v integriranemu javnemu potniškemu prometu v notranjem prometu, dostop do voznih redov, cenikov vozovnic in prometnih informacij);
- nadzor (kot na primer izvajanje nadzora nad uporabo enotnih vozovnic in izvajanje nadzora nad doseganjem minimalnih standardov kakovosti prevoznih storitev)
- ter druge naloge, ki jih podeljuje neposredno ta ali drug zakon s področja javnega potniškega prometa.

Gre za dejavnosti, ki se opravljajo v splošnem interesu. Seznam pristojnosti ni zaključen, povzema pa temeljne pristojnosti, ki jih družbi daje ta zakon, saj se lahko družbi s tem ali katerim drugim zakonom podelijo tudi druge naloge s področja javnega potniškega prometa. Kot najpomembnejšo pristojnost gre izpostaviti predvsem sklepanje pogodb o sofinanciranju izvajanja gospodarske javne službe na podlagi tega zakona z lokalnimi skupnostmi in zasebnim sektorjem.

K 17. členu:

Družba bo naloge in pristojnosti, ki so ji skladno s tem zakonom podeljene, opravljala v imenu in za račun Republike Slovenije, v povezavi s tem pa bo sklenila tudi posebno pogodbo, v okviru katere bodo urejene medsebojne pravice in obveznosti, predvsem vsebina in način določanja in usklajevanja letnega programa dela družbe, višine nadomestila za opravljanje nalog družbe, določilo se bo način in roke financiranja družbe ter način in oblike nadzora, ki ga nad družbo izvaja Republika Slovenija v zvezi z izvajanjem pogodbenih obveznosti. S pogodbo se bo določilo način določanja in usklajevanja višine sredstev za financiranje izvajanja gospodarskih javnih služb v medkrajevnem linijskem prevozu, kot tudi

vsebinsko in način letnega poročanja družbe o opravljenem delu pa tudi vodenje evidenc sredstev in virov sredstev. V imenu in za račun Republike Slovenije bo takšno pogodbo lahko sklenila vlada ali pa pristojno ministrstvo, pogodba pa se bo sklepala za nedoločen čas.

Skladno s tretjim odstavkom tega člena skrbi za izvajanje takšne pogodbe in financiranje storitev upravljanja javnega potniškega prometa ministrstvo.

K 18. členu:

Financiranje organa upravljanja (t.j. po obstoječi zakonodaji organa javnega potniškega prometa) se trenutno zagotavlja izključno iz proračuna Republike Slovenije. Obstoječi način financiranja se s tem členom spreminja na način, da se financiranje družbe zagotavlja iz treh glavnih virov: proračunska sredstva (državni proračun), sredstva, ki jih družba prejme iz naslova upravljanja ter dotacije, darila in drugi viri, ki jih prejme družba iz naslova opravljanja svoje dejavnosti. Drugi viri družbe so lahko provizije za izvajanje delitve prihodkov od uporabe enotne vozovnice, provizije od spletne prodaje vozovnic, plačilo za izvajanje storitev upravljanja na podlagi pogodb, sklenjenih z lokalnimi skupnostmi, sredstva iz oglaševanja, ipd. Proračunska sredstva družbi zagotavlja pristojno ministrstvo v okviru državnega proračuna.

Drugi odstavek tega člena določa, da lahko družba po predhodnem soglasju vlade opravlja tudi drugo gospodarsko dejavnost v povezavi z javnim potniškim prometom, dobiček iz te dejavnosti pa je dolžna nameniti za financiranje upravljanja javnega potniškega prometa.

Nadalje se s tretjim odstavkom določa, da mora družba na podlagi poslovnega načrta oblikovati program dela ter vsebino programa dela. Poslovni načrt družbe sicer potrjuje vlada. Družba mora zagotoviti, da so v poslovnem načrtu predvidena sredstva v obsegu, kot je načrtovan v državnem proračunu in rezerviran za posamezno poslovno leto v okviru državnega proračuna na posebni proračunski postavki za upravljanje javnega potniškega prometa. Sredstva se iz državnega proračuna nakažejo družbi v rokih, ki se določijo s pogodbo, sklenjeno med družbo in Republiko Slovenijo. Pri tem višina sredstev iz državnega proračuna, ki jih prejme družba za opravljanje nalog iz 16. člena tega zakona, ne sme preseči zneska, potrebnega za kritje finančnega neto učinka na stroške in prihodke, nastale zaradi izpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz sklenjene pogodbe, pri čemer se upoštevajo vsi prihodki, ki jih družba obdrži.

Zaradi omogočanja transparentnega delovanja družbe, mora družba letno izdelati tudi poročilo o stroških izvajanja nalog iz 16. člena tega zakona, skupnih virih, ki jih je prejela za financiranje gospodarskih javnih služb medkrajevnega linijskega prevoza, ter odlivih za financiranje izvajanja sklenjenih pogodb o gospodarskih javnih službah in obveznosti integriranega javnega potniškega prometa. Družba se lahko v posameznem poslovnem letu zadolži do višine sredstev, ki jih je potrebno zagotoviti za sprotno financiranje obveznosti na podlagi sklenjenih pogodb o opravljanju gospodarske javne službe medkrajevnega linijskega prevoza.

K 19. členu:

Obstoječi sistem financiranja javnega potniškega prometa se s tem zakonom spreminja na način, da se bo zagotovila finančna integracija – vsi viri financiranja javnega potniškega prometa se bodo zbirali in upravljali na enotnem računu. V okviru analize sistema financiranja se je namreč ugotovilo, da obstajajo nejasne relacije in smeri denarnih tokov med posamezni akterji v javnem potniškem prometu ter nepreglednost in razpršenost javnih virov financiranja. Razlog za uvedbo takšne spremembe je torej zlasti potreba po preglednosti finančnega poslovanja in transparentnosti tokov prihodkov in odhodkov vseh dejavnosti, zaradi česar bo družba dolžna voditi ločena računa finančnega poslovanja. Ta računa sta:

- račun, na katerem zbira sredstva za financiranje javnega potniškega prometa (prvi odstavek 29. člena tega zakona) in vse prihodke iz naslova nakupa enotne vozovnice (prvi odstavek 30. člena tega zakona);

- račun, na katerem zbira preostala sredstva za opravljanje svoje dejavnosti.

Družba mora zagotavljati ločeno računovodstvo za dejavnosti upravljanja javnega potniškega prometa in druge dejavnosti, ki jih opravlja.

K 20. členu:

Ta člen ureja integracijo sistema javnega potniškega prometa. Integracija zagotavlja prebivalcem večjo mobilnost, enostavnejše in ugodnejše pogoje uporabe javnega prevoza in optimalno povezavo med različnimi vrstami prevoza. Ureditev medsebojnih razmerji med posameznimi vrstami prevoza ter način integracije se določijo na podlagi dovoljenja, ki ga organ JPP izda za integracijo različnih vrst prevoza in se določijo v pogodbi.

K 21. členu:

Integracija medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega prevoza potnikov, ki se izvaja kot gospodarska javna služba, se izvede na podlagi finančne, fizične, tarifne in upravljavske integracije. Širitev mest in njihova povezava z naselji v sosednjih občinah zahteva bistveno povečan obseg javnega prevoza potnikov, ki zagotavlja večjo mobilnost prebivalcev zmanjševanje okoljskih obremenitev prometa. Izvajanje integriranih linij se lahko v obliki izhodnih povezav, ki jih predvideva Uredba 1370/2007, s pogodbo podeli izvajalcu mestnega linijskega prevoza potnikov, ki ima na območju lokalne skupnosti podeljeno izključno pravico za izvajanje obvezne gospodarske javne službe, če integracija medkrajevnega in mestnega linijskega prevoza potnikov zagotavlja večjo gospodarnost zagotavljanja medkrajevnega prevoza potnikov in je dolžina mestne linije na ozemlju mestne občine, večja od števila km, ki jih bi imela integrirana linija izven območja mestne občine. Z

K 22. členu:

Integracija medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in posebnega linijskega prevoza potnikov, ki ga zagotavlja lokalna skupnost, se izvede na podlagi finančne, fizične, tarifne in upravljavske integracije. Izvajanje posebnih linijskih prevozov potnikov, ki jih lokalna skupnost zagotavlja za prevoze otrok na podlagi zakona, ki ureja osnovne šole, se lahko izvede, če se z integracijo zagotavlja javni prevoz potnikov v naseljih, ki v skladu s standardom dostopnosti nimajo javnega prevoza, oziroma se izboljša ponudba javnega prevoza.

K 23. členu:

Medkrajevni linijski prevoz se lahko integrira s prevozom potnikov z žičniškimi napravami v primeru, ko je izvajalcu prevoza z žičniškimi napravami podeljena koncesija za izvajanje javne službe in se z integracijo medkrajevnega linijskega prevoza in prevoza oseb z žičniškimi napravami zagotovi krajši in bistveno hitrejši javni prevoz za dostop do izobraževanja in dela.

K 24. členu:

Ta člen uvaja možnost nadzora nad tem, ali ima potnik pri sebi vozovnico. Nadzor nad potniki izvaja družba (oziroma njeni zaposleni) ali v njenem imenu pogodbeni izvajalci, ki jih za to pooblasti družba. Zakon navedene osebe, pooblaščenice izvajati nadzor po tem členu, imenuje kontrolorji.

Nadzor nad tem ali ima potnik pri sebi vozovnico se izvaja ob vstopu in izstopu potnika v oziroma iz vozila ali med samo vožnjo. Potnik je kontrolorju dolžan izročiti vozovnico ali drugo sredstvo, s katerim je registriral vožnjo (na primer bančno kartico, v zalednem sistemu katere je zapisana elektronska vozovnica). Prav tako se je potnik dolžan na zahtevo kontrolorja izkazati z osebnim dokumentom s sliko. Takšna dolžnost potnika je smiselna v primeru, ko obstoji sum, da potnik uporablja imensko vozovnico, ki ni izdana na njegovo ime, oziroma ko trdi, da vozovnice nima ali je ne želi predložiti.

V primeru kršitve, torej če potnik:

- ne predloži vozovnice v pregled;

- vozovnice nima;
- ima neveljavno vozovnico;
- ima vozovnico izdano na drugo ime;
- ne želi predložiti osebnega dokumenta,

ga kontrolor obvesti, da bo zoper njega podal predlog za začetek postopka o prekršku. Takšen predlog s strani kontrolorja ni podan, če potnik v osmih dneh od prejema obvestila kontrolorja o neplačilu vozovnice, ki mu je izdan ob kršitvi, plača nadomestilo v višini štirikratnika vrednosti vozovnice. Kot vrednost vozovnice se v takšnem primeru vzame vrednost, ki se potniku zaračuna za vožnjo od začetne do končne postaje linije javnega potniškega prometa. Ko kontrolor ugotovi kršitev in kršitelja pozove, da zapusti vozilo, je potnik dolžan vozilo tudi zapustiti. Če potnik tega ne stori, kontrolor za posredovanje o tem obvesti policijo.

V primeru, da ima potnik ob nadzoru neveljavno vozovnico ali vozovnico, izdano na drugo ime, jo je dolžan, po pozivu kontrolorja, le-temu tudi izročiti. Zakon dodatno izrecno določa, da izvajalec ali družba potniku nista dolžna povrniti stroškov za izročeno vozovnico. Izvajalec lahko tudi sicer, če je kontrolor izdal obvestilo o neplačilu vozovnice, izvede začasni preklic vozovnice oziroma onemogoči njeno uporabo, dokler potnik ne poravna nadomestila oziroma dokler se prekrškovni ali drug postopek zoper potnika zaradi neplačila vozovnice ne zaključi.

K 25. členu:

Ta člen ureja izvajanje gospodarske javne službe. Kot določa 50. člen ZPCP-2, država zagotavlja javni potniški promet, razen mestnega linijskega prevoza in posebnega linijskega prevoza ter žičniškega in rečnega prevoza, kot javno dobrino z gospodarsko javno službo. Za postopek dodeljevanja pogodb za izvajanje gospodarske javne službe se uporabljajo določbe, kot jih ureja zakonodaja s področja prevozov v cestnem in železniškem prometu. Gre zlasti za Direktivo 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94/65, 28. 3. 2014, str. 65–242) in Uredbo 1370/2007/ES. Sam postopek dodeljevanja pogodb za izvajanje gospodarske javne službe se tako s tem zakonom ne spreminja.

Upravljanje javnega potniškega prometa je v pristojnosti države Republike Slovenije. Ne glede na navedeno pa ta člen uvaja pristojnost družbe, da v imenu in za račun Republike Slovenije skrbi za pripravo, izvede postopek oddaje storitev in sklene pogodbo z izbranim izvajalcem ter opravlja nadzor nad izvajanjem pogodb za izvajanje gospodarske javne službe. Javno pooblastilo, ki ga določa prvi odstavek 15. člena tega zakona, tako prenaša del pristojnosti države na družbo. Slednja bo tako imela pristojnost podeljevanja koncesije prevoznikom, ki bodo kot koncesionarji opravljali gospodarsko javno službo po tem zakonu. Nastopala bo kot koncedent, katerega dejavnost je upravljanje javnega potniškega prometa, saj je bil ustanovljen zato, da se z njegovo dejavnostjo zagotavljajo oziroma zadovoljujejo splošni interesi v povezavi z javnim potniškim prometom. Družba je namreč pravna oseba organizirana v obliki družbe z omejeno odgovornostjo, in ima zaradi svoje narave javnosti neposredno, zaradi svoje upravne funkcije pa posredno, drugačen položaj kot ostali subjekti na trgu. Ustanovljena je bila kot servis za upravljanje, za doseg vseh ciljev in izvedbo vseh pristojnosti ter nalog pa mora upoštevati javni interes. Družba nima cilja zasledovanja dobička, niti dejavnosti, ki so ji podeljene nimajo industrijske ali poslovne narave. Rešitev, skladno s katero se dopušča odstop od splošnega pravila, da kot koncedent nastopa samo država ali lokalna skupnost v predmetnem zakonu ni noviteta. Podobna oziroma smiselno enaka ureditev je dopuščena na podlagi Zakona o nekaterih koncesijskih pogodbah (Uradni list RS, št. 9/19), ki na podlagi prava Evropske unije širi krog upravičencev, ki se jim lahko podeli pristojnost podeljevanja pooblastil.

Družbi se tako podeljujejo pooblastila za izvajanje storitev v zvezi z gospodarsko javno službo skladno s smiselno uporabo določbe drugega odstavka 31. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, s spremembami in dopolnitvami) ter v povezavi z določbami Uredbe 1370/2007/ES. Skladno z Uredbo 1370/2007/ES je pristojni organ pristojen sklepati pogodbe o izvajanju javne službe.

Kot pristojen organ je med drugim določen vsak organ, ki mu je podeljeno pooblastilo za poseganje v javni potniški prevoz na zadevnem geografskem območju, za kar pa se družba ravno ustanavlja.

K 26. členu:

Ta člen določa financiranje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu in integriranih linij. Nadomešča dosedanji 52. člena, ki ureja prevoze v cestnem prometu. Ta člen določa, da se sredstva iz prodaje vozovnic, sofinanciranja lokalnih skupnosti in drugih prihodkov povezanih z izvajanje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov zbirajo na ločenem računu družbe, določenem v prvi točki, prvega odstavka 19. člena tega zakona.

Ta člen omogoča, da lahko lokalne skupnosti, ki želijo zagotoviti višji standard javnih prevozov s povečanjem števila voženj na posamezni registrirani linij ali s spremembo tarif, ki bi spodbudile uporabo javnega prevoza potnikov in zmanjšanje števila voženj z osebnimi avtomobili, sofinancirajo izvajanje javne službe. Višina sofinanciranja in postopki za uvedbo višjega standarda javnega prevoza potnikov se določijo v metodologiji za sofinanciranje javnega prevoza potnikov. Pravilnik in metodologijo izda minister, pristojen za promet.

K 27. členu:

Ta člen določa, da ima družba obveznost zagotoviti financiranje storitev medkrajevnega linijskega prevoza. Za financiranje storitev lahko uporablja vire financiranja, kot so določeni s prvim odstavkom 18. člena tega zakona (proračun Republike Slovenije, prodaja storitev drugim subjektom, dotacije, darila in drugi viri).

Če se posamezna lokalna skupnost tako odloči, družba prevzame tudi obveznost financiranja storitev gospodarske javne službe (mestnega linijskega prevoza), ki so v pristojnosti lokalne skupnosti, na podlagi ustreznega plačila. Pred prevzemom obveznosti financiranja morata lokalna skupnost in družba skleniti pogodbo, v kateri je določen obseg financiranja, ustrezno plačilo in ostali pogoji v zvezi z zagotavljanjem storitev. V primeru, da družba prevzame izvajanje mestnega linijskega prevoza potnikov, se sredstva za financiranje zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna lokalne skupnosti.

K 28. členu:

Ta člen določa pristojnosti nadzora nad izvajanjem financiranja storitev gospodarskih javnih služb iz 25. člena tega zakona. Pristojnost podeljuje ministrstvu in drugim pristojnim organom. V delu, v katerem gre za porabo javnih proračunskih sredstev, ta zakon posebno pristojnost nadzora podeljuje tudi Uradu Republike Slovenije za nadzor proračuna in Računskemu sodišču Republike Slovenije.

K 29. členu:

Ta člen se osredotoča na določitev pravil za integracijo virov financiranja javnega potniškega prometa. Trenutna ureditev, ki jo ureja področna zakonodaja, je nepregledna in zmanjšuje možnost nadzora nad viri in porazdelitvijo sredstev financiranja, zato je obstajala nujna potreba po tem, da se način integracije spremeni, pri tem pa se upošteva načelo transparentnosti in enotnosti. Zakon tako določa, da je pristojnost za izvajanje integracije virov financiranja na družbi. Družba izvaja integracijo na način, da vse vire financiranja zbere na enotnem ločenem računu, na katerem so poleg sredstev za financiranje javnega potniškega prometa še prihodki iz naslova nakupa enotne vozovnice.

Na tem enotnem računu se zbira in upravlja z viri financiranja javnega potniškega prometa, ki se za financiranje gospodarske javne službe javnega potniškega prometa zagotavljajo iz različnih virov (državna in lokalna raven ter zasebni viri, kar zlasti zajema sofinanciranje s strani podjetij). Sredstva zbrana na tem računu so namenjena zgolj za poravnavo nadomestila stroškov do katerih so na podlagi sklenjenih pogodb o izvajanju gospodarske javne službe upravičeni izvajalci. Poleg tega je družba edina pristojna za sklepanje pogodb z vsemi sofinancerji (torej z lokalnimi skupnostmi in zasebnim sektorjem).

K 30. členu:

Ta člen določa način delitve prihodkov od prodaje enotne vozovnice. Vse prihodke, ki nastanejo iz

naslova nakupa oziroma prodaje enotnih vozovnic, mora družba zbirati na enotnem računu skupaj z ostalimi sredstvi za financiranje javnega potniškega prometa. Na takšen način se zagotovi transparentnost poslovanja in nadzor nad prejetimi sredstvi. Prejete prihodke nato družba ustrezno razporedi med:

- prodajalce enotne vozovnice;
- izvajalce; ter
- druge udeležence sistema integriranega javnega potniškega prometa (odvisno od tega, kdo je v sistem enotne vozovnice vključen).

K 31. členu:

Ta člen natančneje določa, za katere namene se sredstva, pridobljena s prodajo enotne vozovnice, razdelijo. Sprejeta ureditev predstavlja delno spremenjeno oziroma prilagojeno ureditev, kot je bila predvidena s prvim odstavkom 83. člena Uredbe o načinu izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu, o koncesiji te javne službe in o ureditvi sistema enotne vozovnice (Uradni list RS, št. 29/19 in 79/21). In sicer določa, da se sredstva, ki so bila pridobljena s prodajo enotne vozovnice namenijo za:

- kritje stroškov provizije za prodajo enotne vozovnice, stroškov za reševanje zahtev za vračilo kupnine in reklamacij potnikov;
- kritje stroškov izvajanja prevozov na podlagi pogodbe o izvajanju gospodarske javne službe;
- kritje stroškov in financiranje razvoja sistemov javnih služb, povezanih z mobilnostjo;
- poravnavo pripadajočega deleža cene enotne vozovnice na podlagi uporabe enotne vozovnice med vrstami prevozov v integriranem javnem potniškem prometu.

Poleg pravil, ki jih določa predmetni člen, zakon predvideva, da podrobnejša pravila glede obračuna delitve prihodkov od prodaje enotne vozovnice določi minister. Za ta namen je Družbi podeljena naloga priprave strokovnih podlag, pri čemer je dolžna upoštevati določbe Uredbe 1370/2007. Določitev podrobnejših pravil je potrebna predvsem z vidika jasnosti, transparentnosti in preglednosti, hkrati pa gre za operativna pravila, ki zaradi svoje narave in potrebe po prilagajanju ne morejo biti del zakonske materije.

K 32. členu:

Ta člen ureja vzpostavitev in zagotovitev delovanja poročevalskega sistema za nadzor upravljanja z viri financiranja javnega potniškega prometa in prihodki, pridobljenimi s prodajo enotne vozovnice. Namen obveznosti poročanja je zagotovitev preglednosti razpolaganja s prejetimi viri financiranja in prihodki od prodaje enotne vozovnice, finančnimi prilivi in odlivi (na primer v primeru reklamacij) ter na pregleden način prikazovati opravljena plačila.

Tretji odstavek našteva, kateri podatki morajo biti obvezno vključeni v poročanje.

K 33. členu:

Ta člen določa pristojnost Računskega sodišča Republike Slovenije za opravljanje revizij pravilnosti in smotrnosti poslovanja družbe, saj je družba kot upravljavec javnega potniškega prometa organizirana v obliki gospodarske družbe, v kateri ima večinski delež država. Računsko sodišče lahko revidira akte o poslovanju iz preteklih let, kakor tudi akte o načrtovanem poslovanju družbe. Po pridobitvi ustreznih in zadostnih podatkov računsko sodišče poda mnenje o pravilnosti poslovanja (glede na predpise in usmeritve, ki jih mora upoštevati družba) ali mnenje o smotrnosti poslovanja (glede na gospodarnost, učinkovitost in uspešnost poslovanja družbe). Na takšno mnenje je družba vezana. Računsko sodišče je pri opravljanju revizij pravilnosti in smotrnosti poslovanja družbe vezano na pravila, ki jih določa zakon, ki ureja njegove pristojnosti.

K 34. členu:

Ta člen določa pristojnost Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna za nadzor nad porabo sredstev iz državnega proračuna, s katerimi upravlja družba. Urad Republike Slovenije za nadzor proračuna lahko pri izvajanju nadzora od družbe zahteva poročila in informacije ali opravi pregled njenega poslovanja. Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora je vezan na pravila, ki jih določa zakon, ki ureja njegove pristojnosti.

K 35. členu:

Ta člen določa globo, s katero se kaznuje potnik, če na zahtevo pristojnega kontrolorja ne predloži v pregled vozovnice ali če vozovnice nima ali če je njegova vozovnica neveljavna ali izdana na drugo ime ali če se ne želi izkazati z osebnim dokumentom s sliko. Gre za globo v višini 400 evrov in je določena v enaki višini, kot je bila urejena že z ZPCP-2. Zakon pristojnemu prekrškovnemu organu podeljuje pristojnost za sankcioniranje osebe, zoper katero inšpektor skladno s tretjim odstavkom 24. člena zakona poda predlog za začetek postopka o prekršku. Globo lahko skladno s področno zakonodajo izreče zgolj pooblaščen oseb prekrškovnega organa, ki za to izpolnjuje vse pogoje.

K 36. členu:

Člen določa, da z dnem uveljavitve tega zakona (v petnajstih dneh po njegovi objavi) družba prevzame izpolnjevanje obveznosti iz pogodbenih razmerij za izvajanje gospodarske javne službe javnega potniškega prometa. Ureditev je potrebna z vidika konsistentnosti in enotnosti izvajanja nalog, ki so podeljena družbi. Predmetni zakon ji namreč v drugem odstavku 2525. člena tega zakona podeljuje pristojnost za izvajanje postopka dodeljevanja pogodb za izvajanje gospodarske javne službe medkrajevnega cestnega in železniškega linijskega prevoza, ki temelji na javnem pooblastilu, ki ga zakon družbi podeljuje skladno s prvim odstavkom 15. člena zakona. Na podlagi določbe 36. člena se torej izpolnjevanje obveznosti iz pogodbenih razmerij za izvajanje gospodarske javne službe javnega potniškega prometa ter zagotavljanje zadostnih sredstev prenese neposredno na družbo. Družba je dolžna tudi zagotoviti zadostna sredstva za izvajanje storitev in vlaganje v razvoj, kot so določena s pogodbenimi razmerij. Pred tem so bile vse navedene naloge podeljene Republiki Sloveniji. Dokler družba ne bo ustanovljena bo njene pristojnosti in naloge opravljalo ministrstvo, pristojno za promet.

K 37. členu:

S tem členom se v celoti ohranjajo v veljavi določbe Pogodbe o izvajanju obvezne gospodarske javne službe prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu za obdobje 2017 do 2031 ter druge obstoječe pogodbe za izvajanje gospodarske javne službe javnega potniškega prometa, ki veljajo do njihovega izteka. Navedeno pomeni, da predmetni zakon v nobenem delu ne spreminja pravic in obveznosti, ki iz takšnih pogodb izhajajo, prav tako omejuje pristojnost družbe, da v takšne pogodbe kakor koli enostransko posega. Režim, kot je bil dogovorjen s takšnimi pogodbami, se ohranja v veljavi vse do leta 2031 oziroma do njihovega izteka, ko bo družba prevzela obveznost, ki ji jo nalaga drugi odstavek 2525. člena tega zakona, skladno s katerim je pristojna za izvajanje postopka dodeljevanja pogodb za izvajanje gospodarske javne službe medkrajevnega cestnega in železniškega linijskega prevoza.

K 38. členu:

V skladu s 3. točko četrtega odstavka 13. člena ZZelP je Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo pristojna za izvajanje nadzora nad izvajanjem Pogodbe o izvajanju obvezne gospodarske javne službe prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu za obdobje 2017 do 2031. Z dnem 1. 1. 2027 se ta pristojnost prenese na družbo. Na tej podlagi zakon tudi razveljavlja določbo, ki to pristojnost podeljuje Direkciji Republike Slovenije za infrastrukturo. Dokler družba ne bo ustanovljena bo njene pristojnosti in naloge opravljalo ministrstvo, pristojno za promet.

K 39. členu:

Ta člen ureja roke za ustanovitev družbe. Določa, da jo ustanovi vlada v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona, in sicer tako, da na svoji seji kot ustanovni skupščini družbe sprejme akt o ustanovitvi. V aktu o ustanovitvi mora upoštevati določbe tega zakona, poleg tega pa tudi določbe zakona o gospodarskih družbah. V aktu o ustanovitvi bo vlada določila dejavnosti družbe, osnovni kapital in osnovne vloške, odgovornost za obveznosti družbe, upravljanje ter nekatera druga vprašanja. Gre za vprašanja, ki v predmetnem zakonu niso urejena. V primeru, da bi bile takšne določbe vključene v zakon, bi bila za njihovo prilagoditev potrebna sprememba zakona in posledično izvedba celotnega zakonodajnega postopka. Ravno zaradi togosti, ki bi lahko bila posledica vključitev tovrstnih določb v zakon, je smiselno, da se večji del določb, ki se nanašajo na družbo, zato ureja v aktu o ustanovitvi. Predviden je prenos kadrov z ministrstva, ki opravljajo naloge na področjih, ki prehajajo v pristojnost družbe za upravljanje javnega potniškega prometa, v okviru ministrstva pa se bo s preostalimi in dodatnimi zaposlitvami zagotovilo opravljanje strateško-nadzornih nalog s področja javnega potniškega prometa, ki ostajajo v pristojnosti Ministrstva za infrastrukturo.

K 40. členu:

Ta člen določa do kdaj družba prevzame pristojnosti in naloge upravljavca medkrajevnega linijskega prometa in upravljavca železniškega javnega potniškega prometa. Gre za pristojnosti oziroma naloge, ki jih določa ta zakon in so povzete v določbah drugega odstavka 15. člena in 16. člena tega zakona. Glede na dejstvo, da zakon določa, da mora vlada ustanoviti družbo v roku treh mesecev, ima ta po poteku roka še devet mesecev časa za vzpostavitev sistema in organizacije, ki bosta omogočali izvajanje pristojnosti in nalog, ki jih družbi podeljuje ta zakon.

Drugi odstavek navedenega člena določa, da družba prevzame tudi vse naloge, ki jih, na podlagi 3. člena Uredbe o načinu izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu, o koncesiji te javne službe in o ureditvi sistema enotne vozovnice, opravlja ministrstvo. In sicer gre za naloge koncedenta v postopku podelitve koncesije in naloge organa javnega potniškega prometa, ki jih opredeljuje navedena uredba.

V prehodnem obdobju, ko družba še ne bo ustanovljena oziroma dokler ne bo prevzela pristojnosti in nalog upravljavca medkrajevnega linijskega prometa in upravljavca železniškega javnega potniškega prometa, zakon določa prehodni režim. Poseben prehodni režim je določen opravljanja nalog iz 7. točke drugega odstavka 15. člena ki se nanašajo na oblikovanje voznega reda izvajalca, ki izvaja obvezno gospodarsko javno službo prevoza potnikov v železniškem prometu. Pristojnosti in naloge družbe bo do prenosa začasno opravljal ministrstvo.

Določen je rok, do katerega minister, pristojen za promet, izda metodologijo za določitev sofinanciranja lokalnih skupnosti.

K 41. členu:

Člen določa prenehanje določb različnih pravnih aktov s področja javnega potniškega prometa. Razlog za razveljavitev določb izhaja iz razloga, da se navedeno materijo ureja in določa s predmetnim zakonom. Prvi odstavek določa prenehanje veljavnosti določb ZPCP-2, in sicer v delu, v katerem je le-ta določal pristojnost ministrstva:

- kot organa javnega potniškega prometa,
- za nadzor izvajanja gospodarskih javnih služb in porabe sredstev, ki jih država zagotavlja za izvajanje gospodarskih javnih služb, določenih z ZPCP-2,
- za razvijanje sistema enotne vozovnice in vključevanje mestnega prometa v sistem enotne vozovnice,
- za usklajevanje in potrjevanje voznih redov javnega potniškega prometa,
- načrtovanje javnega prometa na taktičnem nivoju (npr. izvajanje standarda dostopnosti, priprava okvirnega voznega reda, financiranje).

Prav tako prenehajo veljati določbe ZPCP-2 glede integriranih linij in določba o kaznovanju potnika, če na zahtevo pristojnega inšpektorja ne predloži v pregled vozovnice ali če uporablja ponarejeno vozovnico ali vozovnico, izdano na drugo ime.

Drugi odstavek se osredotoča na razveljavitev določb ZZelP, in sicer določb o nalogah Direkcije Republike Slovenije, ki se nanašajo na financiranje obveznih gospodarskih javnih služb na področju železniškega prometa in pripravo pogodb za izvajanje obveznih gospodarskih javnih služb na področju železniškega prometa za obvezno gospodarsko javno službo prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu.

Tretji odstavek razveljavlja 3. in 28. člen Uredbe o načinu izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu, o koncesiji te javne službe in o ureditvi sistema enotne vozovnice, ki se nanašata na naloge koncedenta in prevoz brez vozovnice.

K 42. členu:

Člen določa uveljavitev zakona, ki skladno s splošnimi pravili prične veljati petnajst dni po objavi v Uradnem listu.